

Den næste Sag var:

Afgørelse af Formandens Forslag angaaende Behandlingen af Forslag til Beslutning om Godkendelse af Opgørelsen over de Beløb, som Københavns Frihavns-Aktieselskab i Aaret 1946 har anvendt til Anlæg i Frihavnen, og Forslag til Rigsdagsbeslutning vedrørende en af Den internationale Arbejds-konference i Montreal i Aaret 1946 vedtaget Akt angaaende Ændringer i Den internationale Arbejdsorganisations Statut.

Formanden: Som tidligere meddelt gaar mit Forslag ud paa, at disse Forslag til Beslutning underkastes to Behandlinger efter Reglerne for Lovforslags første og anden Behandling, dog saaledes, at de herfor fastsatte Frister ikke kommer til Anvendelse. Dersom ingen gør Indsigelse herimod, betragter jeg mit Forslag som vedtaget. (Ophold). Det er er vedtaget.

Derpaa fulgte:

Første Behandling af Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4227; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1132).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Jørgen Møller: Jeg skal tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidig Udvidelse af den offentlige Skolebespisning.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4225; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1095).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Th. Jensen: Det af den højtærede Arbejds- og Socialminister fremsatte Lovforslag angaaende Skolebespisning er det samme Lovforslag, som i Januar Maaned blev fremsat af den daværende Arbejds- og Socialminister, og derfor skal jeg paa mit Partis Vegne henvise til mine Udtalelser ved den tidligere første Behandling.

Bonnichsen: Som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet sagde, er det foreliggende Lovforslag det samme som det, der blev fremsat for et halvt Aars Tid siden, og Situationen er jo ikke ændret i Mellemtiden. Det eneste, der kunde være at sige, er, at Deltagelsen i Skolebespisningen for Københavns Vedkommende er vokset noget; dette lader til i høj Grad at hænge sammen med, hvor mange Rationeringsmærker der kræves, ikke mindst Smørmærker; naar Antallet af Mærker, der kræves, nedsættes, viser det sig, at Antallet af Deltagere i Spisningen vokser. Men jeg skal i øvrigt ogsaa ganske henholde mig til de anbefalende Udtalelser, der fremkom fra vor Ordfører, da Sagen var til første Behandling sidst.

Anna Westergaard: Ogsaa jeg kan henholde mig til de af mit Partis daværende Ordfører fremsatte Udtalelser angaaende det foreliggende Lovforslag, og jeg skal senere tillade mig, da mit Parti i denne Sag har en særlig Interesse, at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Chr. Nielsen: Saaledes som Ernærings-situationen har udviklet sig, er et Lovforslag som det foreliggende mere nødvendigt end nogen Sinde. Jeg vil dog gerne pege paa, at det Omfang, Skolebespisningen har, er alt for ringe. Det er min Opfattelse, at det offentlige ikke gør tilstrækkeligt for at popularisere denne Ordning. Naar man tager i Betragtning, at kun ca. 9 pCt. af Børnene her i Landet i den skolepligtige Alder deltager i Skolebespisningen, og at af dette Antal langt den overvejende Del falder paa København, er der god Grund og Anledning til, at det offentlige gør noget mere for at popularisere Ordningen. Jeg vil tro, at det, saaledes som Situationen har udviklet sig, idet det i Dag for den almindelige Husholdning er fuldkommen umuligt at opdrive Fedt, vil være nødvendigt, at Myndighederne slækker af paa Kravene om det Antal Rationeringsmærker, som man forlanger for Skolebespisningen.

Endvidere vil jeg gerne pege paa, at